

DRUHÁ KAPITOLA

Vosková hrôza

Blesk preťal oblohu, ako keď posledné zvonenie pretnie ospalé ticho v škole. Dážď zosilnel. Stromy sa kývali a prašťali. V diaľke zavýjala svorka vlkov. Obraz na televízore s plochou obrazovkou zablikal a vzápätí sa zase zaostril... zase zablikal... a znova sa zaostril...

Cink!

Melody Carverová sa odtiahla od staršej sestry Candance a vtisla sa do rohu fialového gauča. Telefónu prikázala, aby prehral zvukovú správu a prichystala si nervy na ďalšiu iHrozbu.

„Tik... tak... tik... tak...“

Presne ako očakávala. Bývalá kamarátka Bekka Maddenová jej posielala každých šesťdesiat minút rovnakú správu, aby jej pripomenula, že zo štyridsaťosemhodinovej lehoty už zostáva sotva polovica.

Bekka mala jasný cieľ: chytiť zelenú príšeru, ktorá na školskom večierku pobozkala jej frajera Bretta a spôsobila mu tým ťažký šok. Alebo, presnejšie povedané, chcela, aby tú príšeru zajala Melody. Musela to stihnúť najneskôr v nedeľu do desiatej večer, inak sa Bekka vyhrážala,

že zverejní video, na ktorom sa z Jacksona Jekylla stáva D. J. Hyde. Potom by sa aj on ocitol na zozname hľadanych. Melody chcela v prvom rade chrániť Jacksona. Lenže ani tá „príšera“ jej nemohla byť ukradnutá. Poznala ju. V prvý deň školského roka od nej dokonca dostala menší elektrický šok. Až na drobné detaily, ako sú kovové skrutki trčiace z krku, zelená koža, švíky a elektrizujúci dotyk, Frankie Steinová bola úplne normálna. Bez hrubých nánosov mejkapu a vrstiev neforemného oblečenia bola dokonca veľmi pekná.

Roklinu za domom Carverovcov ožiaril ďalší blesk. Zadunel hrom.

„Ááááááá!“ zvriskli sestry Carverové.

Obraz na televízore zablikal a vzápätí sa zase zaostril... zase zablikal... a znova sa zaostril...

„Fuj! Veď tu žijeme ako v praveku!“ Candance plesla po zamatovom vankúši. „Cítim sa ako jaskynná žena.“

Vlny sestrinej zlosti sa dovalili na opačný koniec gauča ako zemetrasenie. „V praveku telku nemali vôbec,“ pripomenula jej Melody.

„Sedíš si na ušiach?“ Candance štuchla sestru do stehna dokonale vypedikúrovaným palcom na nohe. „Nehovorím o telke.“

„O čom teda?“ spýtala sa Melody a prvýkrát v ten večer venovala sestre stopercentnú pozornosť.

Candance oblečená v staroružovom kimonovom župane trónila uprostred prúžkov látky, paličiek od nanukov a kopcov detského pudru. Pri ruke mala misku s hmotou pripomínajúcou scukornatený med. „Hovorím o tejto trápnej depilačnej sade. Totálne primitívna!“

„Odkedy si voskuješ nohy sama?“ nahlas zauvažovala Melody a skontrolovala si telefón, či jej za posledných päť sekúnd náhodou neprišla nejaká správa.

„Odteraz. Ten včerajší poplach s príšerami zjavne všetci vzali tak vážne, že jediný schopný salón v meste má v sobotu zavreté.“ Candance si rozotrela po lýtku hrubú vrstvu vosku a zakryla ju bielym obdĺžnikom látky. „Ak ho čoskoro neotvorí, Salem sa naozaj bude hemžiť príšerami.“ Energicky pošúchala látku. „Všimla si si niektoré baby v škole? Raz som jednej povedala, že tie mohérové gate sú super retro, a vieš, čo ona na to?“

Po guľatinovej stene carverovského zrubu prebehli pásy svetla z okoloidúceho policajného auta. Muži zákona stále poľovali na Frankie Steinovú, vytrvalo ako žraloky. Melody si ďalej trápila rozdziapanú kožtičku okolo nechťov. Ako dlho si ešte zachová chladnú hlavu? Hodinu? Celú noc? Kým nedostane ďalšiu vyhrážku od Bekky? Hodiny stále tikali. Čas sa krátil.

„Mel.“ Candance ju zase štuchla palcom na nohe. „Vieš, čo mi na to povedala?“

Melody pokrčila plecami. Nevedela odpútať myseľ od Jacksona a nebezpečenstva, v ktorom sa ocitne, ak nevymyslí žiadny spôsob, ako zastaviť Bekku. Teda rôzny od vydania Frankie. Niečo šikovné a prefíkané a...

„Povedala, že ona nemá gate!“ Candance chytila rožok depilačného pásika. „Vieš, čo na sebe mala naozaj? Minisukňu, Melly! Minisukňu! Tá chudera bola taká chlpatá, až sa mi zdalo, že má vlnené gate!“ Zmraštila tvár a potiahla. „Aúúúúú! Chlpy preč!“ Cink!

„Čo zase?“ spýtala sa Candance a zasypala si sčervenejúcu kožu detským púdrom.

Melody pozrela na telefón. Správa od Jacksona.

JACKSON: VIDELA SI NACRT FRANKIE V SPRAVACH?

MELODY: NIE, BURKA KAZI TELKU.

JACKSON: VYZERA AKO YODA VO SVADOBNYCH SATACH.

Melody sa zachichotala.

„Čo je? Na čom sa to škeríš?“ spýtala sa Candance a prehodila si blondávé kučery cez plece ako modelka v reklame na šampón.

„Nič,“ zamrmlala Melody a vyhýbala sa sestriným prenikavým zeleným očiam.

Držala Candance v nevedomosti, aby ju ochránila? Alebo si len chcela otestovať sebaovládanie? Možno chcela vyskúšať, či prežije – alebo dokonca zvíťazí – aj bez pomoci svojej nebojácnej a dokonalej sestry. Nevedela sa rozhodnúť.

MELODY: MAS NEJAKY NAPAD?

JACKSON: ZATIAL NIE. ALE MUSIME NIECO VYMYSLIET. AK BEKKA ZVEREJNI TO VIDEO, MATKA MA POSLE K TETE DO LONDYNA.

Tá správa ju zaboľela, ako keby si zo srdca strhla pásik depilačného vosku. Síce sa poznali ešte len mesiac, ale vôbec si nevedela predstaviť Salem bez Jacksona. Bez Jacksona by to nebolo ono nikde. Dopĺňali sa ako pís-menká v dvojhláske.

MELODY: POVEDZME NIECO BEKKE, MOZNO KEBY SME JU FAKT POPROSILI...

JACKSON: NEMA KEDY, ROBI ROZHOVORY. FURT JE V TELKE AJ NA NETE. NEZASTAVI SA, KYM FRANKIE NEDOSTANE. BRETT JE STALE V SOKU. LEZI V SPITALI. VSADE SU POLISI. NA YOUTUBE SU SAME VIDEA S FALOSNYMI PRISERAMI.

Melody pocítila ďalšie šklbnutie pri srdci, rovnako bolestivé ako depilácia. Najnovšie správy ju stresovali ešte väčšmi. Potrebovala sa zdvihnúť z gauča a tiahnuť do

boja. Nájst nejaký spôsob, ako z Bekkinho telefónu vymazať video s Jacksonom a...

Predné dvere sa náhle otvorili. Dovnútra vtrhol závan studeného vetra. Nasledoval ho hlasný hrom.

„Áááááá!“ zvierkli dievčatá. Candance v záchvate paniky vykopla nohami do vzduchu, až sa jej pokrivilí všetky depilačné prúžky.

„Kto má chuť na trochu rodinnej zábavy?“ skríkla pani Carverová a otriasla vodu zo zlato-hnedého dáždika značky Luis Vuitton, než vošla dnu. „Máme UNO, scrabble a monopoly,“ oznámila a uložila šesť nákupných tašiek do drezu v kuchyni.

Parkety so škvrnami od vody bývalá manažérka celebritných nákupov neznášala ešte väčšmi než modré ponožky k čiernym nohaviciam.

Rodinná zábava? nehlučne zopakovala Candance.

Melody pokrčila plecami. Tiež presne nevedela, čo si má pod tým pojmom predstaviť.

„Kto má chuť na minipizzu s tenkým cestom a zníženým obsahom tuku?“ spýtal sa Beau, ich večne opálený a extrémne vyšportovaný otec. Nasledoval manželku s taškou rýchleho občerstvenia a s rodinne-zábavným úsmevom od ucha k uchu.

„Ocko chce jesť syr? Čo oslavujeme?“ zakričala Candance z gauča.

Glory sa vrátila a podala dcéram hnedé topánkové škatule s nápisom UGG. „Len si chceme vychutnať večer, keď už musíme trčať doma. Nech si užijeme, keby sme sa náhodou nedožili rána.“ Žartovne žmurkla na Melody, aby ju ubezpečila o svojom názore, že celý hon na príšery je len šikovnou marketingovou stratégiou na oživenie predaja konzerv, fliaš s vodou, bateriek a batérií v malom meste s ospalou ekonomikou. Lenže Carverovci starší sa

snažili medzi nových susedov čo najlepšie zapadnúť, takže sa blahosklonne prispôbili.

Candance zdvihla veko škatule a opatrne nazrela dnu. „Čože? Kapce? Odjakživa si tvrdila, že kapce sú dedinské papuče. Aj značkové. A že nezadané ženy na ne nesmú ani pomyslieť.“

„Áno, ale to platilo, keď sme bývali v Beverly Hills,“ vysvetlila Glory, odmotala si z hlavy zlatistú hodvábnu šatku a oslobodila gaštanové kučery. „Teraz sme v Oregone. Pravidlá sa zmenili. Je tu chladno.“

„U nás doma ani nie,“ skonštatovala Melody, ako keby niekomu bolo treba pripomínať pokazený termostat. Vonku zavýjal ľadový vietor, ale ona sa vnútri potila v tielku a šortkách.

„Kapce na nohy!“ zavelil Beau a pripochodoval k nim v novučičkom sivom páre. Z tváre mu vyžarovala radosť, neskryl ju ani všetok botox, ktorý si tam pravidelne pumponoval.

„Z čoho ste takí... nadšení?“ spýtala sa Candance a vzápätí si s príšerným zvukovým efektom strhla z nohy ďalší voskový prúžok. „Jaúú,“ zalapala po dychu a rýchlo si sčervenenu kožu pošúchala rukou.

„Tešíme sa na príjemný rodinný víkend.“ Beau sa zohol ponad operadlo gauča a pohladkal dcéru po blondšavom temene. „Prvý raz po dlhých rokoch sa stalo, že naša Candi nemá v sobotu večer rande.“

„Námietka.“ Candance si pevnejšie uviazala opasok na župane a vstala. Na navoskované koleno sa jej nalepil strieborný obal od žuvačky. „Mala som dohodnuté rande. Lenže som ho musela zrušiť pre tú sprostú večierku. Musím teda trčať doma s hrami, minipizzami a kapcami.“ Odlepila obal od žuvačky, skrčila ho do malej guľôčky a hodila ho smerom ku kamennému ohnisku. „Dnes

Candance neodchádza, dnes zostáva. Verte mi, žiadna sláva.“

„To ma mrzííí,“ zatahla Glory. „Netušila som, že sa so svojou rodinou cítiš až tak strašne.“

„Tak som to nemyslela.“ Candance prevrátila očami. Cink!

Melody pozrela na telefón celá šťastná, že má zámienku nevnímať rodinnú zábavu, ktorá sa pomaly menila na rodinnú hádku.

JACKSON: SI TAM? CO SA STALO? MUSIME NIECO VYMYSLIET. CAS BEZI.

Melody zdvihla prst nad dotykový displej a chystala sa odpísať, ale v tom okamihu jej telefón zmizol z ruky.

„Čo to stváraš?“ zapišťala na sestru.

„Snažím sa rodinne baviť,“ podpichla ju Candance a posmešne zamávala telefónom. „Celý večer si tu esemeskovala ako šialená. Chcem vedieť, čo sa deje.“

„Melody!“ prísne sa na ňu oboril Beau. „Ty si sexemeskovala?“

„Čože?“ odsekla Melody. „Fuj, ani náhodou!“

Za iných okolností by sa na otcovom pokuse o tínedžerský slang zasmiala, ale nehanebná krádež telefónu jej práve nepripadala veľmi vtipná. „Candance, vráť mi to!“

„Až keď mi povieš, čo sa deje!“ trvala na svojom sestra a zdvihla telefón nad hlavu. „S kým sa to bavíš? S pánom Úžasným?“

„Koho myslíš?“ Melody sa vrhla k telefónu, ale Candance jej ho svižne odstránila z dosahu.

„Toho tajomného krásavca, čo furt chodí v čiapke a slnečných okuliaroch. Nebola si s ním včera na žúre?“

„To sa neráta. Bekka nás tak trochu donútila, aby sme išli spolu. Ani sme sa poriadne nebavili...“ Melody si zahryzla do jazyka. „Prečo ti to vlastne vykladám?“

„Vedela som to! Jackson!“

„Candance!“ Melody zase zaútočila. „Vráť mi ten telefón! Ocko, zober jej ho!“

„Ani náhodou,“ odsekol, akože skrúšene. „Ste veľké dievčatá, poradíte si.“ Vstal, odšuchtal sa do kuchyne a cestou si mrmlal popod o nos čosi o radoostiach pri výchove tínedžeriek.

„Can-dance!“ Melody skúsila plesnúť ju vankúšom do hrude, ale Candance jej úder odrazila s nacvičenou eleganciou, ako keby sa pred podobnými útokmi bránila každý deň.

„Daj ho sem!“ naliehala Melody. Vrhla sa na opačnú stranu gauča a práve sa chystala vyťahat sestru za vlasy, keď jej zastrel zrak oblak bieleho púdro.

Melody sa okamžite rozkašľala.

„Nepribližuj sa!“ varovala ju Candance a zašermovala nádobkou s detským púdom ako mečom.

„Moja astma!“ zachrčala Melody a zamávala rukami, aby odohnala príliš voňavý obláčik.

„Dočerta, celkom som zabudla!“ zhíkla Candance a zložila zbraň. „Žiješ? Potrebuješ inhalátor?“

Melody sa chytila za krk a prikývla. Keď sa jej Candance otočila chrbtom, okamžite vystrelila vpred a strhla sestre prúžok vosku z vnútornej strany stehna. „Ha! Nalietela!“

„Ááááá!“ zavyla Candance. Vyskočila na nohy, vôbec si nevšimla mincu, čo sa jej zozadu nalepila na lýtko, a vyštartovala smerom k posuvným skleneným dverám, ktoré viedli von do lesa. „Telefón odchádza!“

„To by si nespravila!“ Melody prižmúrila oči.

Candance odomkla dvere a teatrálnym pohybom ich otvorila. „Povedz mi, čo sa deje, lebo inak prisahám, že ten telefón strčím do nejakého vtáčieho hniezda, nech tam naň čumia ako na telku.“

Melody sa neodvážila tvrdiť, že blafuje. Keď to urobila naposledy, jej ruksačik s logom Barbie skončil na zadnom sedadle okoloidúceho kabrioletu. Radšej sa vzdala, ako vždy, a vyšušotala sestre všetko o Bekke, Brettovi, Frankie, Jacksonovi, videu a tikajúcich hodinách.

„Fíha,“ skonštatovala Candance, keď Melody dohovorela. Sama od seba jej podala telefón, trošku naklonila hlavu a prebodla sestru pohľadom. Na tvári mala zmätento-zaujaty výraz, ako keby si prezerala cudzinca, ktorého už pravdepodobne niekedy stretla.

Melody si zahryzla do nechta na palci. Sestrina reakcia ju vydesila. Vysmeje sa jej do tváre? Povie, že je slaboch, lebo nechce vydať Frankie? Vynadá jej, že sa s Bekkou vôbec skamošila? Donúti ju, aby sa prestala baviť s Jacksonom? Povie rodičom, že hon na príšery predsa len nemá nič spoločné so snahou oživiť ekonomiku?

Napäté ticho prerušil hrom.

„Nepozeraj na mňa tak,“ naliehala Melody. „Povedz niečo.“

„Skoro si ma dostala,“ odpovedala Candance s úškrnom. „Vraj tu žije Frankenstein a v labáku schováva dcéru? To fakt?“ Odstrčila sestru z cesty a bosými nohami pretapkala späť ku gauču.

„Pozri, ak sa nechceš priznať, že si s Jacksonom posielate neslušné esemesky, fajn. Ale aspoň si vymysli niečo kreatívnejšie. Ty si tá posledná osoba, od ktorej by som čakala, že skočí na ten trápny fór s príšerami. To je pod tvoju úroveň.“

Melody sa už-už chystala brániť, ale radšej si to rozmyslela. Prečo by mala sestru vyvádzať z omylu, že celý malér

s Frankie je len vymyslený? Radšej nech si myslí, čo chce, pre všetkých zúčastnených to bude lepšie.

„Hej, máš pravdu,“ vzdychla Melody a sadla si na konferenčný stolík so zrkadlovou doskou. „Klamala som. Bolo mi to strašne trápne...“

„Ha!“ Candance vyskočila na nohy. „Neklamala si!“

„Čože? Nie, klamala som.“

„Teraz klameš!“ Candance neúprosne zašermovala prstom v ťažkom vzduchu. „Nikdy neuznáš, že mám pravdu, keď ju naozaj mám.“

Melody sa previnilo zachichotala a v duchu žasla, ako sestra búra predsudky o hlúpych blondínach. Kolieska, čo sa jej v hlave točili závratnou rýchlosťou, jej odtiaľ všetko vákuom vyfúkali von ušami lepšie ako ventilátory.

„Fakt tu žije Frankensteinova dcéra?“

Melody prikývla.

„Naozaj býva v labáku?“

Melody znovu prikývla.

„A nabíja sa elektrinou?“

„Hej!“

„Aká nuda.“ Candance zaškúlila na les za sklenými dverami. „Žijú tu aj nejaké iné?“

„Nie som si istá,“ zahmlievala Melody, ale vzápätí sestru radšej uistila: „Ale nemáš sa čoho báť, sú úplne... normálni... tak trochu.“

„Báť?“ sestrinu tvár rozžiaril úsmev ako východ slnka nad jazerom. „Nebojím sa. Teším sa.“

„Z čoho, prosím ťa?“ Melody si pritiahla kolená k hrudi. Hladký povrch stolíka jej príjemne chladil spotené chodidlá.

„Som na teba hrdá,“ zaškerila sa Candance. „Konečne si sa dala na niečo vzrušujúce.“

„To myslíš vážne?“

„Jasné, len netuším prečo,“ priznala a vytĺkala pritom detský púder z čalúnenia gauča. „Ty sa väčšinou nepúšťaš do ničoho.“

Melody sa urazila. Candance, ktorá si myslela, že z nej príspevok na pomoc obetiam zemetrasenia na Haiti urobil ľudomilku, nemala právo na takéto reči. „Viem, aký je to pocit, keď ťa súdia podľa výzoru,“ vysvetlila sestre už asi tak po stýkrát.

„No a?“ Candance vstala a ohmatávala si zadnú stranu nôh, či jej tam náhodou nezostali voskové prúžky. Jej otázka vyznela skôr zvedavo než posmešne.

Melody vedela, že Candance, ktorá sa dokonalá už narodila, nikdy nepochopí problémy ľudí postihnutých chybami krásy. Mohla jej donekonečna rozprávať, ako sa jej žilo pred operáciou nosa a ako ju decká v škole trápili, do sestrinej prirodzene dokonalej hlavičky to nevedelo preniknúť. Ako keby domorodcovi z tanzánskeho buša vysvetľovala, čo je to supermarket.

„Navyše chcem, aby sa ľudia navzájom prestali súdiť,“ pokračovala Melody. „A aby ľudia prestali mať pocit, že ich iní súdia. A ešte by bolo fajn, keby ľudí... ani príšery nikto nešikanoval.“ Odmlčala sa, lebo jej už docvaklo, že trepe dve na tri. „Jednoducho chcem pomôcť, jasné?“

Candance sa začala vrtieť ako pes, keď si naháňa vlastný chvost. „Môžeš začať tým, že zo mňa strhneš zvyšok vosku. Na tie vzadu si neviem poriadne dočiahnuť.“

„Kašlem ti na vosk,“ zamrmlala Melody. „Po všetkom, čo som ti práve povedala, nevieš myslieť na nič iné ako na vlastné nohy?“

Cink!

Melody pozrela na telefón. Ďalšia zvuková správa od Bekky. Tentoraz ju pustila cez reproduktor.

„Tik... tak... tik... tak...“

Pred očami sa jej objavila Bekkina pehavá tvár. Tvár kamarátky. Kedysi jej verila. Sedávala s ňou v školskej jedálni. Lenže pred dvadsiatimi šiestimi hodinami sa všetko zmenilo. Priateľská tvár nadobudla posmešný výraz a určite sa rehotala ako zloduch vo filme zakaždým, keď poslala tú sprostú tikajúcu správu. Melody si skúsila predstaviť, ako sa jej Bekka hrabe v telefóne. Náhodou nachádza video s Jacksonom. Spriada plány na vydieranie. Ohovára Frankie. Vede hon na príšery. Šíri strach a paniku. Zneužíva svoje pošramotené ego ako výhovorku na to, aby iným ničila život...

Fuj!

Srdce jej s každou myšlienkou búchalo rýchlejšie a rýchlejšie. Chcela vstať a konať. Chcela Bekke odtrhnúť hlavu, presne ako Brett omylom odtrhol hlavu Frankie. Chcela zoskočiť z konferenčného stolíka, schmatnúť voskový prúžok na zadnej strane Candancinho drahocenného stehna a potiahnuť, aby si vybila zlosť.

Neváhala ani sekundu.

„Ááááá!“ zvrieskla Candance.

Melody prepochovala naprieč obývačkou, plná nového odhodlania. „Nabudúce bude takto vrieskať Bekka.“

„Počkaj!“ Candance sa ponáhľala za ňou. „Myslíš, že sú aj nejakí sexi príšeráci?“

„Daj si pohov, Bella! Kto teraz letí na ten fór?“

„Ticho!“ zahriakla ju Candance. „Chcem pomôcť.“

Melody sa k nej prekvapene otočila. „To fakt?“

„Hej,“ prikývla Candance úprimne. „Čo nevidieť budem vyplňať prihlášky na vysokú, musím spáchať nejakú dobročinnosť, aby som sa mala čím chváliť v životopise.“

„Candance!“

„Čo je? Čím viac normálnych ľudí vás podporí, tým lepšie, nie?“

Melody jej ponuku chvíľu zvažovala. Candance zase raz trafila klinec po hlavičke. Za práva nedokonalých by predsa mali bojovať v prvom rade dokonalí. Ako inak? Ich harmonické spolunažívanie by bolo najlepším dôkazom, že vnútri sú všetci rovnakí. Ani vo filmoch to nevychádzalo lepšie.

„Fajn, tak sa obleč,“ zavelila Melody. „Neformálne.“

„Myslíš ako do lietadla, alebo ako na jogu?“

„Veľmi neformálne.“

„Prečo? Kam ideme?“ spýtala sa Candance a našuchorila si vlasy.

„Ešte presne neviem,“ povedala Melody a zamierila hore hrboľatým dreveným schodiskom do svojej izby. „Ale nech to bude kamkoľvek, nabetón sa mi zide odvoz.“

PRE: CLAWDEEN, LALA, LAGOONA

26. sept 19:01

CLEO: VIAC SPERKOV NEZ NA OSCAROCH. PRIDTE SA POHRAT! ^^^^^^^^^^

PRE: CLAWDEEN, LALA, LAGOONA

26. sept 19:06

CLEO: KTORA PRIDE PRVA, TEJ POZICIAM ZLATU KORUNU SO SUPOM. ^^^^^^^^^^

PRE: CLAWDEEN, LALA, LAGOONA

26. sept 19:09

CLEO: KTO NESKORO CHODI, SAM SEBE SKODI. ^^^^^^^^^^

PRE: CLAWDEEN, LALA, LAGOONA

26. sept 19:09

CLEO: HEJ, CO VAM MACKY ODHRYZLI PALCE? PRECO NEODPISUJETE? ^^^^^^^^^^